

RETTENS DOM (Anden Afdeling)
12. december 1996

Sag T-132/95

**Peter Gammeltoft
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

»Midlertidigt ansatte – tidligere udstationeret national ekspert – tidligere
hjelpeansat – godtgørelse af flytteudgifter«

Fuldstændig gengivelse på fransk . . . . . II - 1633

Angående: Påstand om bl.a. annullation af Kommissionens afgørelse af 15.
september 1994, hvorved sagsøgeren fik afslag på bosættelsespenge og
godtgørelse af flytteudgifter.

Udfald: Annullation for så vidt angår bosættelsespenge og godtgørelse af
flytteudgifter. I øvrigt afvisning.

Resumé af dom

Sagsøgeren, der er forhenværende tjenestemand i det danske Miljøministerium, og som blev stillet til rådighed for Kommissionen i Bruxelles som udstationeret national ekspert, blev ansat som hjælpeansat i Kommissionen og blev senere ansat som midlertidigt ansat.

Under udstationeringen blev sagsøgeren fortsat lønnet af sin danske arbejdsgiver. Ifølge ordningen for udstationerede nationale eksperter var han forpligtet til at være bosat på tjenestestedet eller i en sådan afstand fra dette, at han ikke hindredes i udførelsen af sit arbejde.

Under udstationeringen boede sagsøgeren i Bruxelles. Han ejede sammen med sin ægtefælle en lejlighed i København, hvor de boede sammen med deres søn før udstationeringen. I den første tid under udstationeringen blev sagsøgerens ægtefælle boende sammen med sønnen i København. De flyttede ned til sagsøgeren i Bruxelles, før han blev ansat som hjælpeansat.

Kommissionen fastsatte Bruxelles som indkaldelsesstedet for sagsøgeren, der dengang var hjælpeansat, og Frederiksberg (Danmark) som hans hjemsted. Den gav ham afslag på bosættelsespenge, godtgørelse af rejseudgifter, godtgørelse af flytteudgifter og dagpenge. Han fik derimod tildelt udlandstillæg.

Den 8. september 1994 sendte sagsøgeren, der nu var midlertidigt ansat, en skrivelse til Kommissionen, hvori han gjorde gældende, at han var berettiget til at modtage bosættelsespenge og til at få godtgjort flytteudgifter.

Den 15. september 1994 sendte Kommissionen en notits til sagsøgeren, hvori den meddelte ham, at hans anmodning ikke kunne imødekommes.

Den 18. november 1994 indgav sagsøgeren en klage over denne afgørelse.

Kommissionen afviste denne klage.

Formaliteten

For så vidt som sagen vedrørte en påstand om annullation af en afgørelse fra Kommissionen, hvorved sagsøgeren fik afslag på tildeling af dagpenge og på godtgørelse af rejseudgifter, måtte den afvises, fordi der ikke var overensstemmelse mellem søgsmålets genstand og genstanden for klagen.

Henvisning til: Retten, 13. juli 1995, sag T-545/93, Kschwendt mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 565, præmis 28-31.

Realiteten

Bosættelsespenge

Artikel 5, stk. 1, første afsnit, i bilag VII til vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (herefter »bilag VII« og »vedtægten«) bestemmer, at en tjenestemand for at have krav på bosættelsespenge skal opfylde en af følgende to alternative betingelser, nemlig enten opfylde de betingelser, der stilles for at få udbetalt udlandstillægget, eller bevise, at han for at opfylde forpligtelserne i henhold til vedtægtens artikel 20 har måttet skifte bopæl (præmis 50).

Sagsøgeren fik udbetalt udlandstillægget, som han havde fået tildelt ved en afgørelse fra Kommissionen, der var blevet endelig. Han var følgelig berettiget til bosættelsespenge (præmis 52 og 53).

For at have denne ret behøvede tjenestemanden ikke derudover godtgøre, at han havde måttet skifte bopæl (præmis 53).

Den pågældende behøvede heller ikke at godtgøre, at der forelå faktiske udgifter (præmis 54).

Henvisning til: Domstolen, 9. november 1978, sag 140/77, Verhaaf mod Kommissionen, Sml. s. 2117; forslag til afgørelse fra Sir Gordon Slynn, Domstolen, 18. marts 1982, sag 90/91, Burg mod Domstolen, Sml. s. 983, jf. s. 995; Retten, 30. januar 1990, sag T-42/89, Yorck von Wartenburg mod Parlamentet, Sml. II, s. 31, præmis 21, 22 og 23.

Det fremgik af artikel 24 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne (herefter »ansættelsesvilkårene«), at en midlertidigt ansat, som er ansat for en bestemt periode på tre år, og som får udbetalt husstandstillæg, sidestilles med en fastansat tjenestemand, der har krav på bosættelsespenge i henhold til artikel 5, stk. 1, i bilag VII. Fællesskabslovgiver har således ment, at en sådan ansat må afholde visse yderligere udgifter – navnlig med henblik på indretning af en bolig, der egner sig til et ophold på mindst tre år – der kan sammenlignes med dem, der afholdes af en fastansat tjenestemand, som skal tage fast bopæl på sit tjenestested (præmis 55).

Henvisning til: Retten, 12. december 1996, sag T-33/95, Lozano Palacios mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 1535, præmis 63.

Retten fandt, at sagsøgerens situation dækkedes af formålet med artikel 24 i ansættelsesvilkårene, navnlig fordi han, da han blev ansat som midlertidigt ansat, måtte etablere fast bopæl for at kunne bo på sit tjenestested i en periode på tre år, mens han tidligere var i en usikker situation og blot behøvede at etablere en midlertidig bopæl (præmis 56).

Endelig bemærkede Retten, at artikel 5, stk. 3, i bilag VII alene kræver bevis for, at tjenestemanden og – hvor dette er relevant – hans familie har taget bopæl på tjenestemandens tjenestested, dvs. at de bor dér (præmis 57).

Kommissionens afgørelse annulleredes, for så vidt som sagsøgeren herved fik afslag på tildeling af bosættelsespenge i henhold til artikel 5, stk. 1, første afsnit, i bilag VII (præmis 59).

Godtgørelse af flytteudgifter

Formålet med artikel 9, stk. 1, i bilag VII er at sætte tjenestemanden i stand til at afholde udgifterne ved flytningen fra sin tidligere bopæl til tjenestestedet. Denne bestemmelse hjemler alene godtgørelse af de faktisk afholdte udgifter og i henhold til et på forhånd godkendt overslag (præmis 62).

Med henblik på at fastslå, om sagsøgeren havde været nødt til at skifte bopæl for at opfylde bestemmelserne i henhold til vedtægtens artikel 20, måtte der foretages en analog anvendelse af det standpunkt, som Domstolen havde indtaget i præmis 21 i dommen i sagen Parlamentet mod Vienne for så vidt angår betydningen af udtrykket »nødt til at skifte bopæl« i forbindelse med spørgsmålet om dagpenge i henhold til artikel 10 i bilag VII (præmis 63).

Henvisning til: Domstolen, 11. august 1995, sag C-43/94 P, Parlamentet mod Vienne, Sml. I, s. 2441, præmis 21.

Den bopæl, der skulle tages i betragtning ved anvendelsen af artikel 9, stk. 1, i bilag VII, var følgelig den, hvor den pågældende opretholdt midtpunktet for sine interesser. For at være berettiget til godtgørelse af flytteudgifter var det tilstrækkeligt, at den pågældende godtgjorde, at han ikke fortsat kunne bebo denne tidligere bopæl, og at han havde måttet flytte for at oprette en ny bopæl på sit tjenestested (præmis 64).

Sagsøgeren havde indtil sin ansættelse som midlertidigt ansat beholdt sin tidligere bopæl i København, hvor han havde bevaret et ansættelsesforhold med sin arbejdsgiver og havde opretholdt familiemæssige og sociale bånd (præmis 65 og 66).

Under disse omstændigheder fandt Retten, at »den tidligere bopæl«, der skulle tages i betragtning i forbindelse med artikel 9, stk. 1, i bilag VII, var bopælen i København (præmis 68).

Henvi sning til: Parlamentet mod Vienne, a.st., præmis 21.

Sagsøgeren havde følgelig været nødt til at skifte bopæl som omhandlet i artikel 9, stk. 1, i bilag VII, og han var derfor berettiget til godtgørelse af flytteudgifter i henhold til denne bestemmelse (præmis 69).

For at være berettiget til godtgørelse af flytteudgifter under omstændigheder som de omhandlede påhvilede det den pågældende at bevise, at a) hans bopæl på tjenestestedet havde haft en foreløbig karakter i den forstand, at han alene havde beboet den for at udøve sine funktioner i forbindelse med den udstationering for en bestemt periode, som arbejdsgiveren i hans hjemland havde truffet bestemmelse om, og derefter alene med henblik på at udøve sine funktioner i henhold til hans kontrakt som hjælpeansat for en kort periode og stadig med tilladelse fra den pågældendes arbejdsgiver i hjemlandet, b) han havde opretholdt sin tidligere bopæl på det sted, hvor midtpunktet for hans interesser befandt sig i hans hjemland, og c) han som følge af ansættelsen ikke længere kunne bebo denne tidligere bopæl (præmis 72).

Kommissionens afgørelse annulleredes, for så vidt som sagsøgeren herved fik afslag på godtgørelse af flytteudgifter (præmis 74).

Konklusion:

Sagen afvises, for så vidt den vedrører en påstand om tildeling af dagpenge og godtgørelse af rejseudgifter.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers afgørelse af 15. september 1994 annulleres i det omfang, der herved meddeles sagsøgeren afslag på bosættelsespenge i henhold til artikel 5, stk. 1, i bilag VII til vedtægten og på godtgørelse af flytteudgifter i henhold til artikel 9, stk. 1, i dette bilag.